

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.182 van 13 oktober 2016
in de zaak A. 220.227/XIV-37.192**

In zake : XXXXXX
 hebbende als voogd Wim Bonny
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kati Verstrep
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 9 september 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 172.840 van 4 augustus 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 14 september 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoeker stelt in zijn enig middel ten onrechte dat “de RvV in het bestreden arrest stelt dat socio-economische omstandigheden niet dienen te worden afgewogen”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest

daarentegen vast dat “uit het IOM-rapport niet blijkt dat er geen garanties op adequate opvang of verzorging in het land van herkomst aanwezig zouden zijn”, dat in de aanvankelijk bestreden beslissing “niet op kennelijk onredelijke wijze [wordt vastgesteld] dat, hoewel men kan aannemen dat de levensstandaard in Oezbekistan niet dezelfde is als in België, het gezin van de verzoekende partij het financieel niet breed heeft en afkomstig is uit een eerder armere buurt, op zich onvoldoende is om te stellen dat de duurzame oplossing in België ligt en niet in Oezbekistan” en dat de loutere socio-economische overwegingen die verzoeker heeft aangevoerd “op zichzelf onvoldoende zijn om te leiden tot het scheiden van ouder en kind”. Uit bovenstaande blijkt genoegzaam dat de door verzoeker opgeworpen socio-economische omstandigheden wel degelijk werden afgewogen. Het enige middel is dan ook kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertien oktober tweeduizend zestien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams